

דפייגור

יוםג', ה בסיון תשפ"ד, 11.6.2024, גיליון מס' 5061

מרפסות ששקעו בשכונת המשתלה

המרפסות בשכונת המשתלה תוכננו ונבנו ע"י הקיבוץ לגודל של 17 מ"ר וללא כלונסאות. חברים שרצו יכלו להגדיל את המרפסת על חשבונם לגודל של 30-35 מ"ר לערך. הביצוע היה ע"י הבניין. ע"פ מי שהיה מנהל הבניין באותה עת, היה ידוע שהמרפסות יתרחבו.

הדיון שהתקיים היה דיון עקרוני. מה שיוחלט לגבי משפחה מסוימת, יתפוס לכלל המשפחות בשכונה באותו הסטטוס. לתיקון המרפסת נדרש לפרק את הפרגולה, לשבור את המרפסת ולסלק אותה, להחליף מצעי קרקע ולבנות מרפסת חדשה. העבודה גוררת נזק משני למדרכות, לנוי ולסביבה, והעלות בהתאם.

החלטה: הקיבוץ לא ישתף בתיקון נזק למרפסת ששקעה.

טיפול בתשתיות הבית, כשחבר משפץ את בית הקבע שלו

על פי החלטת הנהלת הקהילה ממרץ 2022, חבר המשפץ את בית הקבע שלו, ונוזק להחלפת צנרת, יבצע זאת על חשבון הקיבוץ.

החלטה זו עומדת בסתירה להחלטה אחרת, שקבעה שכל שיפוץ בדירת קבע הוא בכללותו על חשבון החבר.

החלטה: תבוטל החלטה המחייבת את הקיבוץ לשלם שיפוץ תשתיות בדירות קבע.

זיכוי על חיובי מים

אשר מחדש הנוהל, שבמידה ומתעכב תיקון נזילה, החבר מפוצה על כמות המים שבזבזה וחוייבה, באחריות יעל זך.

פתיחת פתח בין דירות

תהיה ע"ח החבר.

ריסוסים בנוי - דיון מחודש

נוכחים: גלי גורביץ וערן לרנר.

גלי גורביץ ורמי פלד ביקשו להעלות את הנושא מחדש. קשה לתחזק 400 דונם שטחי נוי, כשריסוס העשבים מוגבל. הקשיים הכרוכים בכך הם:

- עומס גבוה על עובדי הנוי לאור השימוש בחרמשים ושחיקה גוברת של עובדי הענף, קושי לגייס עובדים ופגיעה במשימות אחרות של הנוי.

- החרמש עוזר למספר שבועות, לאחר מכן נדרש לחזור שוב על פעולות החרמש, כי העשבים צומחים שוב.

- עלויות גבוהות בהזמנת קבלן חיצוני לסיוע בעבודות החרמש. תוספת של 200 אש"ח בקירוב.

- באזור החניות היכן שיש חצץ לא ניתן לעבוד עם חרמשים, מכיוון שהחרמש מעיף אבנים ונגרם נזק למכוניות.

- באזורים של תשתיות גז וצנרת מים יש חשש מפגיעת החרמש בתשתית וגרימת נזק לתשתית.

מפונים

לאחר מיפוי ושיחה עם המפונים המתגוררים בדירות לשיוך, מסתמן, שלמעט משפחה אחת שמצאה פתרון דיור במקום אחר, לשאר המשפחות יהיה פתרון ביגור, גם אם זה אומר שיהיה צורך לעבור ממקום למקום ע"פ המצב.

החלפת נציג ציבור בהנהלת קהילה

רותם ענבר במקום עמיחי בשן.

דף מידע וקשר שבועי של מנהל הקהילה

לאחר תקופת ניסיון של שלושה חודשים הוחלט להמשיך בהוצאת הדף.

בחירת אחראית דירות - יעל זך

לפני מספר ישיבות אושרה כניסת גילי אייל וינקלר לתפקיד אחראית דירות. גילי החליטה שלא לקחת את התפקיד. נערכה הצבעה על השאלה, האם לפתוח את המכרז מחדש, והוחלט שלא.

מבין אלה שהגישו את מועמדותם, יעל זך הינה המועמדת המתאימה ביותר, ולכן הוחלט לבחור בה לתפקיד. בהצלחה ליעל.

אחזקת דירות

המשך דיון בערעור יעל שימשי - אחריות הקיבוץ באחזקת דירות מעבר.

נוכחים: יעל זך, מוחמד וחאלד.

בדיון שהתקיים הוחלט לקבל באופן חלקי את הערעור, ולהגדיר בפירוט מה באחריות הקיבוץ ומה באחריות החבר בדירות מעבר בהקשר לבלאי טבעי של הבניין.

באחריות הקיבוץ לבצע:

- א. אלומיניום ותריסים ע"ח הקיבוץ, רשתות ע"ח החבר.
- ב. נזילה בניאגרה.
- ג. החלפת ניאגרה.
- ד. תיקון ציר של ארון קיר (ארון מובנה בדירה ולא פרטי של החבר).
- ה. החלפת ברז (דגם בסיסי).
- ו. החלפת כיור שבור\סדוק (לא החלפה על רקע אסטתי).
- ז. תיקון ברז\כיור.
- ח. החלפת גופי חימום.
- ט. החלפת שקעים\מפסקים.
- י. תיקוני טיח - הגנה על יסודות הבית ולא קוסמטיקה.

הערות:

- השינויים יהיו הלכה למעשה מרגע פרסום הפרוטוקול ולא יהיו החזרים רטרואקטיביים (למעט הגשת הערעור כשלעצמו).

- במידה והתקציב המיועד לשם כך נגמר, השירות ייפסק והנושא יובא לדיון בהנהלת הקהילה למציאת מקור תקציבי לטובת המשך הפעילות.

- בדיון שהתקיים עלו ההתייחסויות הבאות:
- הראונדאפ הוכח כחומר מסרטן, יחד עם זאת, יש עוד גורמי תחלואה סביבתיים באזור ולא ניתן לקשור באופן ישיר תחלואה אליו, ככל שמקפידים על כללים.
- הראונדאפ נאסר לשימוש במספר מדינות, אולם משמש בארץ בעיקר בתחום החקלאות.
- הריסוסים מבוצעים בשעות הבוקר, כשאין רוח ולכן החומר לא עף באוויר.
- אי טיפול בעשביה גורם לאנשים פרטיים לרכוש מרססים ולרסס באופן פרטי סביב ביתם, והדבר יכול להיעשות בחוסר מקצועיות.
- הדעות נחלקו בין כאלו שטוענים שלא ניתן לקחת סיכון בנושא לבין כאלו שטוענים שניתן להשתמש בריסוס במגבלות פרסום ולא ליד בתי ילדים.
- הדיון לא מוצה ונדרש מידע נוסף:
- התנהגות החומר.
- איך מתמודדים עם הנושא בקיבוצים שונים.
- הבנת התכנית של גינון בר קיימא.

לפיכך גלי ורמי מבקשים לשנות את ההחלטה ולאפשר ריסוס במקומות הבאים:

- תשתיות של פילרים\הידרנטים\שטוצרים, סביבת מבנים באזור הנדליין עם צנרת ותשתיות, חניות עם חצץ, מפגש כבישים ומדרכות, אזורים שטרם הגענו אליהם בשיטת גינון בר קיימא (חיפויי קרקע\דוממים), אזור הכביש העוקף, שביל קו אש, שטחים שניתן לסמן בסרט סימון ולא באזור מגורים או גני ילדים, מסביב למתחמי אשפה, שטחי בור שלא ליד מגורים, ליד צוברי גז.

הערות לביצוע:

- לא מרססים, בכל מקרה, ליד בתי ילדים, שלושת גני השעשועים, בתי מגורים.
- תינתן הודעה מראש על זמני ריסוס ומיקומים.
- במידה ולא יאושרו ריסוסים במקומות המבוקשים, תידרש תוספת של 200,000 ש"ח מהרזרבה. עלות חומר הריסוס כעשירית מכך.

קיצור דיווח מדף מידע וקשר תאריך הישיבה: 28.5.2024

דו"ח ביצוע תקציב 2024 - רבעון ראשון

רני טנא סקר את ביצוע תקציב רבעון ראשון של 2024. הפער בין התכנית לביצוע כ-311,000 ש"ח יותר מהתכנון, (ב-2023 הפער היה 2,138,000 ש"ח לאותה תקופה). בסה"כ, באופן יחסי, הביצוע תקין, והיכן שיש פערים, נדרש ללמוד אותם ולבחון שיפור.

שימוש בשטח פינת החי לרכיבה טיפולית

תומר פיילר ואייל לוי יצרו קשר עם ליאור פולק (געתון) בעל חווה לרכיבה טיפולית המונה 70 סוסים בכפר חסידים, היות ויש ביקוש רב לטיפול דרך רכיבה על סוסים, הוצע שהדבר יבוצע בתוך שטח פינת החי. עקרונית נראה שניתן לשתף פעולה עם היוזמה הזו, בהתניה של אישורי ביטוח ונגזרות נוספות. החלטה: לאשר עקרונית את שיתוף הפעולה בנושא, מותנה באישורי ביטוח, ללא השקעות מצד יגור ועל בסיס הסכם מסודר.

צוות תרומות

רותם ענבר תחליף את עמיחי בצוות תרומות ותרכז את הצוות. הצוות מונה את קרן אוחנה ושחר פוגל (נציגי הציבור בהנהלת הקהילה).

סוגיית כלבים

רמי עדכן כי נפגש עם הוטרנירית של המועצה ועם מנהלת אגף התברואה רחל סלע, על מנת ללמוד את מדיניות המועצה בנושא. המדיניות תפורסם לציבור. כמו כן בהנהלה הוסכם, שהגורם שאמון על אכיפת החוק, הינה המועצה האזורית.

נוהל קבורה

דיון ועדכון של נוהל הקבורה ביגור נמצא בתהליך עיבוד וכתיבה, לכשיגובש יובא לדיון בהנהלה.

ריסוסים בשטחי הנוי

התקיים סיור. הדיון יימשך.

בית יגור משתתף באבלן הכבד של חנה פרי, איילת סוויצקי והמשפחה על מותו בשבי חמאס בעזה של הבן והאח נדב פופלוול ז"ל

על פי תקנון יגור, לחברי קיבוץ בלבד. מנהל הכספים הוא גם משתתף קבוע בישיבות אחי"ג ובהנהלת קהילה.

רמי פלג: בחודשים שעבדנו יחד נוכחתי במעלות של יוסי כאדם וכאיש צוות, מקצועי לעילא. נתונים שביקשנו קיבלנו. הנאמנות שלו היא בראש ובראשונה למספרים! גם כשהם פחות נוחים לבעלי תפקידים.

בעניין אחר, אני הולך כבר מהאסיפה הקודמת בתחושה לא טובה לגבי האסיפות ביגור. הייתי בהרבה קיבוצים ובהרבה אסיפות. האנרגיה פה, והאופן שבו מדברים לבעלי תפקידים, לא מכבד את החברים, לא את האסיפה ולא את קיבוץ יגור. ממלאי תפקידים נבחרו באסיפה, עושים כמיטב יכולתם ומשלמים מחיר אישי. כל אחד צריך לחשוב מה ואיך להגיד כדי שאנשים ירצו לשרת את הציבור ולעמוד כאן.

אמיר אלעד: רמי לא מטיף מוסר אלא מעמיד לנו מראה של עצמנו. לא יהיו צעקות באסיפה. מי שהתרגל לצעוק יחדל מכך. לא תהיה התנהגות כזאת באסיפות.

יעל ס"ט ורשף: גם אני פגשתי את יוסי רק לאחרונה בישיבות ועד הנהלה. הוא לא רק נאמן למספרים הוא נאמן לקהילה! אנחנו מכירים את המתח בין קהילה וכספים, שכל פעם מגיעים להתנגשות. התרשמתי מאוד מהדאגה של יוסי, שעולה שוב ושוב, כיצד שומרים על הקהילה, ועוסקים בסוגיות החברתיות, לצד המשקיות. הוא מבין קיבוץ, קהילה, ומערכות קיבוץ - יחסים שקריטיים ליכולת שלנו להמשיך כקהילה.

יפתח שחר: בכל המפגשים האישיים שלי עם יוסי הוא היה מקצועי, חברי וענייני. העניין המרכזי כאן הוא לא יוסי, אלא זה שחלק הולך וגדל מהנהלת הקהילה הם חוצניים ולא בעלי זכות הצבעה. קם פה "יצור" מאוד בעייתי. הרגישות צריכה להיות נחלת כולם, כולל בעלי תפקידים. אנחנו בפתח תקופה קשה ביגור. נכנסנו לתהליך מאוד בעייתי וקשה חברתית של השיוך. אם לא תהיה תחושה של הליכים שקופים, וקשובים לחברים, אז התופעות הלא יפות שהיו כאן הן רק ההתחלה. מסכים עם רמי, שצריך לשמור על כבוד הדוברים, אבל יש תחושה הולכת וגוברת של אי נוחות כלפי מה שנראה כחוסר שקיפות. יו"ר האסיפה הוא האינסטנציה שאחראית, שדיונים יהיו שקופים עם הכנה ומידע מראש, ותחושה ברורה שיו"ר האסיפה הוא לא נציג הממסד אלא ממסד בפני עצמו.

רמי פלג: אני הראשון שמסכים שבעלי תפקידים צריכים להיות חברי קהילה. זאת גם היתה דעתי כשהייתי מלווה קיבוצים מטעם התק"צ. אם לא מוצאים בקיבוץ, אין מה לעשות, מביאים מהחוץ. בהנהלת קהילה גם מי שלא חברי קהילה הם בעלי זכות הצבעה, בוועד הנהלה הם לא. הדברים שהבאתי עם כניסתי לתפקיד, קרי, דף המידע שמתפרסם מדי שבוע, הפרוטוקולים של ההנהלות שמתפרסמים מדי שבוע, פרסום שאלות של חברים לבעלי תפקידים - היוו תגובה לתחושת החברים, שהם לא מקבלים מספיק מידע ושחסרה שקיפות. אנו עושים מאמץ ככל הניתן על מנת שתתקיים שקיפות מרבית לציבור.

אודי קינן: ברכות ותודה לאמיר על כניסתו לתפקיד יו"ר ועדת אסיפה. בחודשים שלא היתה ועדה, אני מלאתי את התפקיד הזה, וזה לא היה טוב.

1. המלצת יוסי בקר לגזבר יגור

הערת המערכת: נאמר בדיון למטה במפורש, שלאור ההכנה המעטה של הדיון ואי פרסום המידע הנדרש לחברים, ההצבעה תתקיים רק אחרי פרסום כל החומר הרלבנטי ביומן. המידע נמסר לציבור, אבל ההצבעה התקיימה לפני פרסום האסיפה ושאר החומר הרלבנטי ביומן. בגלל חשיבות הדיון ותיעוד האסיפות הוא מפורסם כאן.

אודי קינן: נועם שפיגלר סיים את תפקידו לקראת סוף השנה והחל לעבוד בשער העמקים. מסיבות שונות המכרז התעכב, לבסוף, הוצע התפקיד לחברי יגור במכרז פנימי. לא היו נרשמים. יוסי הציע את מועמדותו. הקמנו צוות איתור: נטשה שור גורליק, מוריה זמיר-הלברשטיין, המגיעות מתחום משאבי אנוש, גל שמשון (מנהלת מש"א), ניר יובל ואני המגיעים מתחום הכספים ומלאנו תפקיד גזבר ביגור. ראינו את יוסי, ובדקנו גם קורות חיים של מועמדים נוספים מחוץ ליגור, שנפסלו, מאחר שהיו ללא רקע קיבוצי. יוסי רואה חשבון במקצועו. עשה את ההתמחות ב"בברית פיקוח", שהיא רואה החשבון של יגור, ומטעמם גם ביקר את הדו"חות הכספיים של יגור. ההיכרות שלו עם דו"חות כספיים של קיבוצים עמוקה מאוד. הוא במקור מיסעור. לפני שעבד ביגור עבד ב"פלארם אפליקציות" בהצלחה גדולה. מהלך ההבאה שלו ליגור היה מוצלח מאוד. אני עובד איתו מאז 2017 תוך שדרוג עצום לחשבונאות שלנו. לאורך השנים עלה על ליקויים גדולים שלא שמנו לב להם, כמו החזרי ארננה ליגור שהגיעו לסכומים של 7 ספרות. עבודת הצוות שלו ביגור טובה מאוד לאורך השנים. הפצתי והמלצתי על המועמדות שלו בחום רב לצוות האיתור ואני שמח שהוא נבחר.

יוסי בקר: כאמור, אני ביגור מ-2017, במקור מיסעור, אב לשת יבנות, גר בחיפה. למדתי ברופין והתמחיתי ב"בברית פיקוח". ביקרתי בעשרות קיבוצים ויגור ביניהם. אחרי 10 שנים בפלארם שוכנעתי לבוא לפה. אני נהנה ביגור ואוהב את המקום. בתשובה לשאלה: "גזבר" ו"מנהל הכספים" זה אותו דבר, להבדיל מ"מנהל הנהלת חשבונות", שזה משהו אחר. אם אבחר לגזברות, תחליף אותי אלי שמש-אגמון בניהול הנהלת חשבונות.

אמיר אלעד: למי שיש השגות על סדר היום של האסיפה, נא להגיש אותן לפני האסיפה.

אודי קינן: מאשר שאלי שמש אגמון תחליף את יוסי בקר, אם ייבחר.

יורם ברנע: מברך על המהלך. טוב שיגור נותנת גם ללא חברים להיות חברים, כמו שנעשה ב"לגיין".

אודי קינן (בתשובה לשאלה של גבי קרדוש): מנהל הכספים יושב בוועד הנהלה יחד עם עוד שני בעלי תפקידים: מנהלת) משאבי אנוש ומנהל הקהילה. אין להם זכות הצבעה, השמורה

יעלי שמשי: לא תקין בעיני שדנים במועמדות אדם לתפקיד מבלי שהוגשו קורות חיים. על בסיס מה אנחנו אמורים להחליט? יש מרחק גדול מאוד בין מה שקורה בשיבות ההנהלה ומה שמתפרסם בדף מידע וקשר. לא כל מה שנאמר בשיבות הללו מדווח, ואפשר להעמיק ולשפר את השקיפות שלהם. ההצבעות בס.מ.ס לא תקינות, אנשים מצביעים באופן עיוור, בלי לדעת על מה מצביעים. לפני כל הצבעה צריך להיות דף מידע, ולקראת דיון מועמדות, דף קורות חיים.

יורם ברנע: צריך להצביע על יוסי באסיפה ולא רק בקלפי.

גבי קרדוש: נוכחים באסיפה 20 איש. יש שידור חוזר אחד בווידאו, אני לא יודע כמה אנשים צופים בו. על יו"ר האסיפה לדאוג שיהיו יותר שידורים חוזרים או לדאוג לחלוקת דף מידע עם קורות חיים של הגזבר המיועד, חוות הדעת וההמלצות של צוות האיתור.

יעל ס"ט רשף: צריך להקפיד שהדברים שנאמרו באסיפה מתפרסמים ביומן לפני ההצבעה, ולהוסיף את מה שנאמר כאן. ואז החברים לא יצביעו באופן עיוור.

שלמה מורן: מצטרף לברכות לאמיר לכניסתו לתפקיד. מהדיון עולה שוב הבעיה שאנחנו לא רק לא מקיימים החלטות, אלא שאנחנו אפילו לא יודעים שהן ישנן, שמישהו החליט עליהן. שני תקנונים היו צריכים להיות מובאים לפנינו כאן היום: הראשון, נוהלי החלטות בקלפי ביגור ממאי 2019, צריך להכיר אותנו ולהישען עליו (לפני כמה שבועות שמנו לב ברגע האחרון שאנו מצביעים בניגוד לתקנון!), לא בטוח שהרכב ההנהלות שלנו עומד בהחלטות שקיבלנו ב-2021 ביחס לשינוי הארגוני ביגור, ושהוא בכלל תקין. שני התקנונים קשורים לדיון הזה והיו צריכים להיות כאן.

הוחלט: להעביר את הסעיף להצבעה לקלפי

2. בניית ממ"דים ואיזונים (המשך דיון) - הצעת תוכנית חברים חלופית

רמי פלג: להצעת ועד ההנהלה, שהובאה בדיון קודם, שני חלקים: החלק המעשי - תכנון וביצוע הממ"דים, והחלק של האיזונים. מבחינת התכנון והביצוע, הצענו שימונה פרויקטור ותקום מינהלת. אלה יעשו תוכנית העמדה לכל הבתים בשיוך, כלומר, היכן ניתן לבנות ממ"ד, ויעזרו בהשגת האישורים הנדרשים לכל ממ"ד מפיקוד העורף. החברים ייבנו את הממ"דים על חשבונם. לאחר שתהיה רשימה מסודרת של כל החברים שהחליטו לבנות, תדון המינהלת בדרך היעילה והמעשית ביותר כיצד לבצע את מהלך הבנייה, כדי שתתנהל בצורה מרוכזת.

אודי קינן: כאמור שלושת הגופים המעורבים בתהליך: ועד ההנהלה, הנהלת הקהילה וצוות השיוך - דנו והסכימו שנכון לשלב את מהלך הממ"דים במהלך האיזונים. אפשר לראות את הסימולציה באתר. האיזונים יהיו אך ורק על הממ"דים, בהתאם לעקרונות בחוברת השינוי. על פי המודל, כל אחד מקבל את הבית שישומן לו, ומשלם על המגרש (לא על הבית!). חבר שיגור בנתה לו ממ"ד על חשבונה, ויש לו מספיק ותק, לא ישלם על הממ"ד. אם אין לו מספיק ותק תהייה התחשבות וישלם את היתרה במסגרת האיזונים. מהצד השני, חברים ותיקים, עם ותק מלא, שאין להם ממ"ד, יקבלו סכום כסף

שיסייע להם בבנייה, הסכום שנקבע הוא 150,000 ש"ח. צבירת הוותק לצורך הזכות לממ"ד מתחילה מהיום בו מלאו 20 שנים ליום שבו נכנס האדם לחברות ונגמר ב-31.12.2017, היום הקובע לשינוי. ההנחה היא שבעשרים השנים הראשונות החבר "מרוויח" את ביתו. מי שאין להם את הוותק הנדרש, מקבלים בית שהם צריכים לשלם עליו ואין הגיון לתת להם כסף לממ"ד, כשעוד לא שילמו על הבית (בוותק).

דוגמה: חבר עם ותק 32 שנה, שקיבל ממ"ד מיגור, ישלם לאיזונים 114,000 ש"ח, בלבד ולא 150,000 ש"ח. משפחה ללא ממ"ד - סה"כ ותק לשני בני הזוג ניח 85 שנים יקבלו 135,000 ש"ח.

(בתשובה לשאלה) 150,000 ש"ח מספיקים לממ"ד פשוט וסטנדרטי, אשר נמצא במיקום נוח.

(בתשובה לשאלה) לדיירים בקומה שנייה, ששכנם מלמטה לא רוצה לבנות, יש בעיה, כי אי אפשר לבנות ממ"ד על עמודים. נצטרך למצוא פתרון. יש כבר מקרה ביגור, לדוגמה, בהרחבת דירה, שפיקוד העורף פטר חבר מממ"ד, ואיפשר התקנת חדר ממוגן במקום.

נועם צוק: ההצעה שלנו לא מופיעה כמצגת, חולקו גם דפים בתאי הדואר.

תמצית: הכרזה על פרויקט קהילתי בעל עדיפות, הכנת תוכנית רב-שנתית מתוקצבת, תכנון ובנייה מהירים: בנייה זריזה מוקפדת ורחבת היקף.

חזון: השלמת מיגון כל דירות הקבע ביגור תוך זמן קצר על ידי בניית ממ"דים.

השיטה: יגור תתחיל מיד בבנייה מואצת של ממ"דים, בכל דירות הקבע שבהן אין ממ"דים. תקן מחייב בכל דירה. ההקמה, בהתאם ל"חוברת השינוי" - על ידי חברה חיצונית בעלת ניסיון וכושר ביצוע מתאים, בהנחיית צוות היגוי ציבורי. בשלב ראשון יבנו ממ"דים בשכונות הישנות שמדרום לכביש הכניסה ליגור, הבנייה תושלם עד 2026. בשלב שני יבנו ממ"דים בדירות הקבע בשאר השכונות ביגור, הבנייה תושלם עד 2028.

מימון: בשנים 2024-2026 תקצה יגור לבנייה 10 מיליון ש"ח לשנה, שהם 3.5 מיליון ש"ח תוספת לתוכנית המשק הנוכחית, ולקיחת הלוואות על פי הצורך.

השתתפות החברים: תיקבע במסגרת האיזונים שייקבעו בעתיד, וללא קשר לתהליך הבנייה ולא תעכב אותה בשום צורה.

סיכום: אנו מאמינים שיגור תתעלה לגודל השעה ולחומרת המצב ותנקוט בצעדים הנדרשים.

אהוד כוכבי: השלב הראשון כולל 218 דירות של חברים ותיקים ללא ממ"דים, שנבנו לפני 1993, לפני שחוייב בחוק לבנות ממ"דים. זה עולה כ-30 מיליון ש"ח, בחישוב שלי.

שלמה מורן: הרעיון לקחת שני נושאים כל כך מורכבים - ממ"דים ואיזונים, ולהעמיד שתי הצעות אחת מול השנייה באסיפה אחת, נראה לי לא רציני. ההבדל העקרוני בין שתי ההצעות, ביחס לחברים בעלי ותק מלא, שאין להם יכולת כספית לבנות בעצמם, הוא שקביעת "חוברת השינוי" היתה שיגור תבנה להם על חשבונה, וההצעה של ועד ההנהלה, שמובאת עכשיו, היא שיבנו בעצמם ועל חשבונם. יש הבדל תהומי בין שתי האופציות. מאיפה יכולים חברים שיצאו

עונה על הבעיה והשנייה לא. מציע לבנות ממ"דים על פי התור ב"חוברת השינוי" ותוכנית תקציבית מסודרת. חברים שירצו להקדים את התור ולבנות בעצמם, כספם יוחזר להם כשיגיע תורם, על פי תקן שייקבע. יש פתרונות תקציביים גם אם הממ"דים יבנו על ידי יגור.

אהוד ס"ט: יש פה שתי גישות מנוגדות, קבוצת החברים מביאה גישה, שבניית הממ"דים היא מהלך קהילתי בזמן חירום, והיא מבוססת על מציאות חיינו, שבה ממ"ד הוא חלק בלתי נפרד מהדירה. הגישה השנייה מנוגדת ל"חוברת השינוי", (ומותנית על כן ברוב שני שלישים מהחברים) ומפריטה את הביטחון האישי. מצד אחד, מודל בטחוני חברתי, ומצד שני, מודל עסקי, המסתכל על הביטחון דרך החור של הגרוש. אל תפחידו אותנו עם המימון. יש לזה פתרונות סבירים ואחראיים. ההצעה שלנו מדברת על בניית ממ"דים בדירות הקבע בכל יגור, כפי שמתחייב אלמנטרית במדינת ישראל בכל דירה חדשה. הלוואה זה לא מילה גסה, ו-3.5 מיליון ש"ח זה סכום שיגור יכולה לעמוד בו.

אודי קינן: ישבתי עם יוסי בקר, בדקנו את החוב של יגור בעשור האחרון וניתחנו את הצפוי בשנים הקרובות. בשנת 2018 כשכנסנו לשינוי, החוב לחברים ולבנקים ביחד היה 35 מיליון ש"ח (לא כולל שטרי הון). זה גם היקף החוב ב-2023. הרבה חברים מחזיקים כאן סכומים משמעותיים ונהנים מהריבית. יחס הכיסוי, כלומר, סה"כ החוב לחברים מול הכסף שיש הוא מעט מעל 90%. כל שנה אנחנו בודקים שהיחס הזה לא גדל. אנו שואפים שהחוב ילך ויקטן עד שיגיע לאפס. היות שיחס הכיסוי מעל 90% מרבית החוב הוא לבנקים. גם בהצעת הוועד, השמרנית, בסוף 2027, בהנחה שיתר הדברים קבועים, יגדל החוב של יגור ל-53 מיליון ש"ח, הצעת החברים, לעומת זאת, תביא אותו ל-76 מיליון ש"ח, וזאת, בשני המקרים, לפני ששילמנו על קניית 100 יחידות דיור קטנות ועל האיזונים לנפטרים. להערכתי, המספר שיווסף, בכל מקרה, זה 50 מיליון ש"ח. הצעת החוב של הוועד מעלה את החוב ב-60% והצעת החברים ב-120%, תשלומי הריבית בהתאם. בשנה הבאה המיסוי יעלה ב-3 מיליון ש"ח, וב-2027 זה כבר יהיה 6 מיליון ש"ח. לדעתי, הצעת החברים תעלה 40 מיליון ש"ח בשלוש שנים ותביא אותנו ל-76 מיליון ש"ח עם החזר שנתי לבנקים של 10 מיליון ש"ח, ועל זה עוד עשרות מליונים שיעלה השידוך. בהצעת הוועד, על בסיס ההנחה שיהיו איזונים ויכניסו כ-10 מיליון ש"ח, אנחנו רוצים להשקיע בשלוש השנים 6 מיליון ש"ח ובשנה הרביעית 3 מיליון ש"ח. החזר החוב הוא כ-7 מיליון ש"ח, שאפשר לחיות איתו. להיכנס להרפתקה של קבוצת החברים זה משהו שאני חושש ממנו. חשיבות הצעת האיזונים שהיא ערכית, חברים עם ממ"ד ובלי ותק מלא ישלמו לממ"ד של ההורים שלהם, כלומר לאותם חברים שיש להם ותק מלא ואין להם ממ"ד. חברים צעירים בלי ממ"ד יבנו לעצמם בעזרתנו. יגור תתכנן ותתכלל, ותשקיע בתשתיות. אם אין איזונים, יגור תצטרך להגדיל את החוב ב-10 מיליון או להקטין את עלות ההשקעה בממ"דים. אנחנו מציעים משהו שהוא אחראי. גם בשינוי היו שאמרו שאין לזה היתכנות כלכלית, העזנו ועמדנו בזה. זה אותו המצב, מותר לנו להעז, אבל אסור לנו להגזים. האלטרנטיבה היחידה היא כמו ששלמה הציע, ללכת לפי החוברת, אבל זה יהיה הרבה יותר לאט.

(בתשובה להערה) תשלום "איזונים" של 150,000 ש"ח בהצעת

לפנסיה 5 שנים לפני השינוי לבנות לעצמם ממ"ד? ולמה הם צריכים לעשות זאת ולא יגור? בנושא המימון, בהצעה החלופית לא בטוח שצריך להתחייב עכשיו בקלפי להקצות 30 מיליון ש"ח בשלוש שנים, ולכן צריך להכריע קודם באיזה כיוון ללכת מבחינה מהותית ורק אחר כך לדון במימון, בין אם בתוכנית המשק ובין אם על ידי האיזונים. יו"ר ועדת אסיפה צריך להיות מעורב בהכנת ההצעות, ועל פיו יש לקבוע סדר יום לאסיפות הבאות בנושא הזה. בכל מקרה אני מתנגד ל"סגירת" עניין האיזונים דרך הממ"דים, מדובר בפרוייקט הרבה יותר גדול וכבד מאשר הממ"דים, מבחינה כספית. מציע "למפות" את ההבדלים העקרוניים בין שתי הצעות ולהביא אותם לדיון הבא.

אודי קינן: מצד אחד אומרים שהממ"דים זה דחוף, כדי לתת פתרון לבעיית הביטחון של החברים. מצד שני הפתרון הוא רב שנתי וההצעה החלופית עוסקת בדירות (!) ולא בחברים הוותיקים (לפחות בשכונת הלול) זאת אומרת שחבר צעיר שגר בדירות האלה מקבל ממ"ד. אין בהצעה פתרון בטחוני לכל חברי יגור משום שביתר יגור הפתרון הוא לוותיקים בלבד.

רמי פלג: תהליך השידוך ידרוש הוצאות כבדות מיגור, למשל רכישת 100 דירות קטנות. מדובר בהון עתק. סיווג הקיבוץ השתנה לאחרונה ל"מתחדש", ומקורות הקיבוץ יקטנו בכמה מיליונים כל שנה בגלל המיסוי. כבר היום יש ליגור הלוואות כבדות, בתנאים קשים מבעבר. ההבדל בין שתי ההצעות הוא מי צריך לשלם. הדברים ב"חוברת השינוי" מעורפלים, לא ברור מה הם מחייבים. כבר עכשיו יש לחברים זכויות בבתיים, שאי אפשר יהיה להסיגם לאחור. הדירות כבר לא יחזרו לקיבוץ, אלא שייכות לחברים ולירשים. אני גר בקיבוץ שקרוב לגבול, לא אצלי ולא באף קיבוץ אחר, למיטב ידיעתי, הוחלט שעוצרים הכול ובונים ממ"דים. יגור שינתה אורחות חיים, חברה יכולים לבנות ממ"דים מכספם, כמו בכל הקיבוצים. ריאלית לא בטוח שיהיו איזונים. ואם יהיו, הם לא יתייחסו לקרקע, אלא רק לבנייה. כבר עכשיו אנחנו בהוצאות עתק על השכונות החדשות והתשתיות. יגור "חייבת" לחברים 70 מיליון ש"ח. אין לזה אח ורע. זה סיכון כלכלי אדיר. המקורות הם שני שלישי עסקים ושליש מיסים. העסקים נסחטים עד הסוף, כדי לממן את הוצאות הקהילה. יש פה סבסודים שספק אם אפשר יהיה להמשיך בהם. ההצעה החלופית מבקשת להגדיל את ההוצאות עוד יותר. אם יגור היתה רמת יוחנן או סאסא, אולי היה אפשרי לעמוד בכל זה. כמות שהיא, זה לא אחראי.

גבי קרדוש: כל תוכנית שתהיה צריכה להיות מבוססת על כסף שיש ליגור ולא על כסף שאין לה, ולכן כמו שאמרו לפני היא צריכה להיות רב שנתית וזהירה מאוד. לא תקין ששאלות עקרוניות וכלליות לפרוייקטור השינוי צריך לשאול בטלפון ושהוא לא זמין ונגיש, ובסוף לא מגיעות תשובות לחברים. אי אפשר לדון בשתי ההצעות אחת מול השנייה. הצעת ועד ההנהלה היא מסמוס ולעג לרש. חברים יתחילו לבנות בעצמם? ומה יהיה עם החברים בבתיים המשותפים, כשאחד לא רוצה?

שלמה מורן: אין הסכמה אפילו על העובדות. נא להביא לדיון הבא את דף הסדרי הדיור ב"חוברת השינוי". נראה אם זה מעורפל או ברור (קורא ב"חוברת השינוי"). אי אפשר להתעלם מבעיית המימון, לא נכון להראות שהחלטה אחת

לדור המבוגר. אני מניח שתוך כדי פעולה נצליח גם להוריד חלק מהעלויות.

אבשלום שוחר: כמנהל ועדת ביקורת הייתי מנוע מלהיות חבר בצוותים. יכולנו בעבר להתגבר על אתגרים וקשיים גדולים. ניתן לגייס כמעט כל סכום, בעיקר מול הבנקים. צריך להגדיר את הסיכון ולצאת לדרך. במעבר ללינה המשפחתית התחייבנו לכל חבר שבנה לבד שכספו יוחזר. יגור עמדה במשימה הכפולה, לבנות ולהחזיר למי שצריך. צריך לקבל את ההחלטה מהר. לקחנו סיכון בדחיית בניית הממ"דים. היום הם חיוניים יותר מאי פעם. אני, באופן אישי, יכולתי לבנות לפני חודשיים. לא העזתי לבנות, כי לא קיבלתי התחייבות מיגור שכשיגיע התור שלי, אקבל את כספי בחזרה.

גלית חגי: חורה לי מאוד שהצעת ועד ההנהלה הוצגה כ"לא קהילתית". צריך להציע עזרה ולקדם תכנון ואישורים לאנשים, שיוכלו לבנות כמה שיותר מהר. המינהלת תחסוך כספים וריבים ותעזור בבירוקרטיה. כחברת ועד אני לא מוכנה להתחייב התחייבות כספית כל כך גדולה לטווח קצר, כמו הצעת החברים, זה לא אחראי. מאמינה שחלק גדול יקבלו החזר מלא או חלקי מעלות הבנייה בעתיד. אבל אי אפשר להגיד למשפחות תחכו שש שנים עם הבנייה ואי אפשר להבטיח מימון מלא על חשבון יגור. צריך לעשות שילוב של הדברים של אבשלום ועל. יגור תוכל להחזיר "כמידת האפשר" ובנייתם תעודד משפחות לבנות בעצמן. ההצעה החלופית מקדמת קבוצה מסויימת, שיש לה, אולי, את כל הזכות לקבל ממ"ד על חשבון יגור, אבל אומרת לקבוצה אחרת "יתמתינו" ויחד עם זאת גם מסכנת את יגור בהבטחות לא אפשריות.

יפתח שחר: השונה בין ההצעות ולא הדומה, הוא העיקר. הצעת ועד ההנהלה היא הפרטה של הביטחון האישי והצעת החברים היא אחריות מלאה של יגור לביטחון הזה. צריך לדבר על מסגרת תקציבית, אבל היא צריכה להיות אותה מסגרת לשתיה הצעות. אומרים שהצעירים לא מוכנים להשתתף באיזונים, צריך להבין שאז המבוגרים יטענו שהם לא צריכים לסבסד את החינוך ושירותים נוספים. צריך להבין שהמשמעות היא פירוק רעיון הערבות ההדדית גם בתחומים אחרים בחיינו. ברור שזה לא מקור מימון פשוט וקל, ומי שכולל אותו בהצעתו צריך להוכיח שהוא קיים. יגור הרימה משימות לא פחות גדולות ועמדה בהן בכבוד. אבל קודם כל צריך להחליט על עקרון בסיסי, האם יגור עדיין אחראית לביטחון האישי של החברים, או שזה עניינו וכספו של החבר.

אמיר אלעד: מבקש לדבר באסיפות בצורה מכובדת וראויה.

ועד ההנהלה, נראה לנו מעשי, ערכי ומוסרי. ביגור, שבה בתי אב רבים כבר בונים לעצמם, במיוחד בדור הצעיר, ולא מפחדים לקחת הלוואות לתקופות ארוכות, הגיוני לבקש ממני שקיבל ממ"ד מיגור, והוא כבר מוגן, לשלם למי שעבדו בשבילו ואיפשר לו להגיע למה שהגיע - 150,000 ש"ח. מעבר לזה, להערכתך, לא יהיו איזונים ביגור. לכן זה כדאי בעת הזאת, וטוב שבזה יסתיים עניין האיזונים.

יעל ס"ט רשף: על פי תפיסתי הצעת ועד ההנהלה היא ערכית וחברתית ונובעת מתוך רצון לענות על סוגיות בטחוניות וחברתיות גם יחד. יש דמיון בין שתי ההצעות, כאשר בשתי ההצעות יש דחיפות ואחריות של הקיבוץ ליצירת שוויון במוגנות לכל הגילאים. בשתיהן ראיית ההכרח בפתרון בעיית הממ"דים ובאחריות הקיבוץ. נשארתי סוגיית המימון. לנגד עיני הוועד עמדו עוד כמה סוגיות שעומדות לפתח יגור. הצעת המזכירות איננה יש מאין, החיבור בין בניית ממ"דים לבין צמצום פערי איזון, מופיע כבר ב"חוברת השינוי", עליה הצבענו ברוב גדול. על פי הנאמר בחוברת עמ' 77 - "תהליך איזון הדיוור, על מנת לעלות את ערך דירות הקבע הוותיקות, לסביבת הערך המוצע, של הדירות ביגור, יעשה דרך מיגון הדירות וחיזוקן". אני סבורה שמדובר בשתי מטרות חברתיות. הן לא חייבות לעמוד זו מול זו. בשילוב שתיהן יחד נצליח לקדם את המיגון וכן להעלות את סוגיית איזון הדיוור, שגם בה, בהחלט, יש לראות החלטה ערכית. נכון שלא בהכרח נצליח לענות על איזון פערים מלא, כי זה פוגש צרכים מנוגדים או קשיים של מימון לחלק מהאוכלוסייה, אבל הצעת ועד ההנהלה, עם הנהלת הקהילה וצוות השייך, מעלה פתרון מיגון לרוב החברים, חלקם ללא תשלום, וגם מאפשרת ליוגות הצעירים להשתתף במעגל האיזונים, מתוך ערבות הדדית ושותפות בתהליכים משקיים. יגור מכירה בחובתה להגן על החברים, אבל עושה את זה בדרך זהירה ואפשרית מבחינה חברתית וכלכלית. זה ה"Win Win" בסיטואציה הזאת, קיום מערכת של איזונים, אשר לא "קורעת את הכיס" של הצעירים הנדרשים לשלם בעת איזוני פערי דיוור, אך מאפשרת בנייה של ממ"דים לחברים המבוגרים החיים בדירות קבע ללא מיגון. זאת משמעות החיים שלנו כאן: ערבות הדדית ושותפות של כולם, בשפע האתגרים העומדים לפנינו.

אביהו קול: יגור מחוייבת למגן את חבריה. לא בכל המקומות אפשר ממ"דים. יש מקומות שאפשר רק חדר ממוגן. אני בעד איזונים, אבל במקרה הזה החבריה הצעירים לא ישתתפו ולא יתגייסו לאיזונים. לכן אין מנוס מלחזור למודל הלינה המשותפת כפרוייקט קהילתי גדול ומשותף. כמו שידענו לתת את התשתיות לדירות החדשות לדור הצעיר, נקצה את הסכום

בחירת מנהל הכספים של יגור
יוסי בקר נבחר

עקרונות ההצעה לבנייה מואצת של ממ"דים ביגור

נועם צוק, אן נירית סער, אהוד כוכבי, אהוד ס"ט, שלמה מורן, יפתח שחר וקבוצת חברים רחבה

1. מבוא כללי

א. חזון - יגור תיבנה במבצע קהילתי מרוכז, יעיל ומואץ, בדומה למהלך הבנייה ל"לינה המשפחתית", ממ"דים בכל דירות הקבע ביגור ובדירות חריגים ובעלי מוגבלויות.

זאת, ללא הפרטת הביטחון האישי של חברי יגור!

ב. כל חבר שירצה להקדים את הבניה בדירתו על חשבוננו, יוכל לעשות זאת במסגרת התיכנון הכולל, וכספו יוחזר לו כאשר הבנייה הקהילתית תגיע אליו.

ג. השתתפות החברים במימון - תהיה במסגרת "מערכת האיזונים" שתידון בהמשך, ללא קשר לתהליך הבנייה, ובשום פנים לא תעכב אותה!

2. שיטה

א. הבנייה תתבצע בהתאם לאמור ב"חוברת השינוי" (פרק "הדירור")

ב. הקמת הממ"דים תבוצע על ידי חברת ניהול חיצונית בעלת ניסיון וכושר ביצוע מהיר ויכולת עבודה במקביל, (קיימות בשטח אחדות כאלה), והיא תובל על ידי צוות היגוי ציבורי שינחה את התכנון, הביצוע והקשר עם החברים.

בראש הצוות יעמוד פרויקטור חבר יגור.

ג. בשלב ראשון - תבוצע בניית הממ"דים בדירות הקבע בשכונות הוותיקות שמדרום לכביש הכניסה ליגור ("חוברת השינוי", סעיף 6.4 עמ' 78). בנייה זו תושלם תוך 2-3 שנים (בשנת 2026).

בשלב שני - שיתבצע ישר בהמשך - תתבצע בניית הממ"דים בדירות הקבע בשאר השכונות ביגור. בנייה זו תושלם גם היא בתוך 2-3 שנים נוספות.

כך, במבצע קהילתי יעיל של 4-5 שנים תכוסה יגור כולה בממ"דים!

3. מימון

בשלוש השנים הקרובות (24-26) יוקצו על ידי יגור לבניית ממדים 10 מלש"ח לשנה (תוספת של 3.5 מלש"ח לשנה לתוכנית המשק הנוכחית).

זו תוספת קטנה שיגור יכולה לעמוד בה בקלות. במקרה הצורך ימומן התקציב הנוסף על ידי לקיחת הלוואות.

4. לסיכום

אנחנו מאמינים שיגור תדע להתעלות לגודל ולחומרת המצב, ותנקוט בצעדים הדרושים.

אָל אַזאַ אָו
אָי אָו אַי אָו אָו
אָל פּאַספּאַ
אָל אָו אָו אָו אָו

אופס:

מדיווח על טקס הזיכרון ביד למגינים נשמט שמה של דליה מדלינגר ששרה. עמה הסליחה.

(קיצור הדיווחים של נוקי נויפלד במדף מידע וקשר של מנהל הקהילה רמי פלג)

מתקלות טכניות מרובות מפאת גילו. ב"לגין אריזות", מתוך כוונה לפרוס את העבודה על פני כל השנה, ביצענו חלק גדול מההכנות וייצור קופסאות ייחודיות ברבעון הראשון של השנה. אנו מוכנים טוב יותר לאביב ולקיץ מאשר בשנים קודמות, כאמור, מבחן העונה עדיין לפנינו. הצפי לשנת 2024 טוב ומסתמנת שנה דומה ואולי אף גדולה במעט בהיקפי המכירה משנת 2023. בתחילת חודש אפריל נחתם הסכם קיבוצי חדש לשלוש שנים לאחר מו"מ לא פשוט, אך מכובד ומכבד, ללא נקיטת צעדים ארגוניים של העובדים ועל כך תודתנו והערכתנו.

משתלות יגור

בשליש הראשון של שנת 2024 מחזור המכירות הוא 10,025,605 ש"ח (לאחר מע"מ), לעומת 8,770,252 ש"ח ב-2023.

גד"ש

בגידולי השדה פתחנו עונה במלוא המרץ. החיטה לתחמיץ נקצרה והבצל התחיל נסיעות ראשונות לשוק. אנחנו בעיצומן של עבודות חקלאיות רבות, כגון זריעת תירס תחמיץ, תירס מתוק, בוטנים, כותנה, חמניות, אבטיח, עגבניות לתעשייה ולראשונה מזה מספר שנים - שתילת ברוקולי. מתרחב שיתוף הפעולה בתחום השיווק עם ענף העלים, ומגוון הירקות יגדל גם בשנת 2025. לצד הורדת היקף גידול הכותנה בשל ירידה בביקוש העולמי (900 דונם) העלינו את היקף מיני הירקות, כגון

לגין / טובופלסט

עונת האביב היא העונה החמה ב"לגין אריזות מזון". טובופלסט פועל במתכונת החדשה המסתמכת על שיווק שפופרות פלסטיק לשוק המקומי בלבד ושפופרות אלומיניום לכלל לקוחותינו בארץ ובעולם. אחרי ארבעה חודשים בשנת 2024 הדו"חות הכספיים מראים שאנו בדרך הנכונה והתוצאות חיוביות ומהירות משחשבו והערכנו. לאור ההצלחה עד כה בתחום האלומיניום והרצון להתפתח עוד בתחום, אנו נמצאים, לראשונה אחרי עשרות שנים, בהליך בחינה מתקדם של הוספת קו ייצור חדש למחלקה. קו זה אמור לתרום לנו להגדלת התפוקה של המפעל וכן להיות גיבוי ותחליף לציוד הישן שברשותנו, הסובל

למדפים עוד מוצרים חדשים ולגוון את סל המוצרים הקיים, חלקם כרגע בפיתוח ובשיתוף פעולה עם חברות זרעים בינלאומיות. גם בתחום האריזות אנחנו מקווים להביא בשורה חדשה לשוק, שכרגע נמצאת בפיתוח. לסיכום: אנו נמצאים בנקודת קפיצה ופריצה טובה להובלת השוק ההידרופוני ומוצרי הפרימיום הארוזים, פיתוח זנים חדשים ופיתוח המחלקה העסקית במתן שירותי ליווי ויעוץ.

נגריית יגור

לאחר תקופה לא פשוטה של קורונה, מיתון ומלחמה, נגריית יגור מתעוררת לחיים ומתאוששת לאיטה. רצפת הייצור מלאה במטבחים ורעש המכונות לא מפסיק. התחלנו פיילוט של שיתוף פעולה עם חברה מאשדוד לייצור מטבחי חוץ. צוות הנגרייה הוכשר לעבודה באלומיניום ואנו תקווה כי הליין החדש יביא הכנסות בהתאם.

צוות הנגרייה מונה 5 נגרים, מנהל ייצור, מנהלת משרד ושתי מעצבות. לאחר שנים רבות סמדר קורן, המעצבת, מסיימת את עבודתה ויוצאת לפנסיה ואנו נערך בהתאם למצב ההזמנות. אנו מודים לסמדר על כל השנים שהיתה איתנו ומאחלים לה הרבה הנאה בפנסיה. מתחילת השנה סגרנו 35 מטבחים, ממוצע של כמעט 9 מטבחים בחודש... המטרה - לסיים את השנה בייצור של כ-80 מטבחים.

התצוגה התחדשה, מעוררת הרבה עניין ומרגשת את ציבור הלקוחות... חברי קיבוץ יגור מוזמנים לבוא ולהתרשם. שכונת הבלוקונים מתקדמת יפה, 4 מטבחים מתוך שמונה דיירים, שסגרו עם מטבחי יגור, כבר מוכנים וממתנינים לאור ירוק מהקבלן להרכבה.

אנחנו אופטימיים ומקווים לשנה טובה, במידה והמצב במדינה לא יסלים.

בית אחווה

תקופה מטלטלת ומלאת אי-ודאות עברה עלינו עם פרוץ המלחמה. נערכנו עם מלאים מוגברים בהתאם להנחיות

עגבניות לתעשייה (700 דונם), בוטנים (550 דונם), בצל (400 דונם), ביחס ישיר לדרישת השוק ובמחירים טובים. בימים אלו, אנו מתמודדים עם קשיים גדולים בהבאת פועלים לצורך עבודות קטיף ועיבוד, כתוצאה ישירה מהמלחמה והסגר המתמשך, דבר שגורם לעלייה במחירי הקבלנים וההוצאות השוטפות. חלק מהקשיים הללו הצלחנו לצמצם בעזרת הגדלת צוות התאילנדים שלנו, שהיום הם כבר חלק בלתי נפרד מהענף. בגזרת האבוקדו מתחילים לראות תמורה להשקעות של השנים האחרונות עם יבולים ומחירים טובים בהתאם לגיל העצים. רוב החלקות (370 דונם) כבר הניבו השנה פרי באיכות יפה. אנחנו נערכים להמשך נטיעות בשנה הקרובה של כ-160 דונם נוספים מתוך ראייה שענף זה הוא עם פוטנציאל כלכלי גבוה לשנים הבאות.

חממות עלים

שנת 2023 החלה בגמגום, אך הסתיימה בהצלחה רבה עם רווח נאה והרבה מעל התכנון. למרות קשיים רבים ומחסור בסחורות ובעובדים באזור הדרום בעוטף עזה ברבעון האחרון וסגירתה של חממה בצפון עקב המצב - הצלחנו לייצר מהחממות שלנו ביגור ובחוץ כמויות חסה מרשימות ובכך חיפינו על המחסור בשאר הסחורות מהדרום.

גם אנחנו נפגענו מעזיבת תאילנדים בתחילת המלחמה, אך לשמחתנו הם חזרו בתחילת 2024. שנת 2024 החלה יפה ואנחנו מקווים ומצפים להביא רווח נאה של מעל 2 מיליון ש"ח. ביגור יש כיום 6 דונם חממות הידרופוניות ובימים אלה מגדילים ל-8 דונם עקב ביקוש הולך וגדל למותג יגור. אנחנו מחזיקים עוד כ-10 דונם חממות הידרופוניות ברחבי הארץ, כולל בערבה, ובנוסף 20 דונם שטח פתוח בעין הבשור.

התחלנו בשיתוף פעולה עם גדיש יגור במספר גידולים, ולפני חודש שתלנו ביחד ברוקולי בשדה ליד לגין, הוא ייקטף ויארז כמובן תחת מותג יגור.

לצד השיווק הקבוע לרשתות שממשיך לגדול, נוספו עוד לקוחות סיטונאים גדולים, אשר קונים מאיתנו ישירות ומפיצים הלאה בסופרים ברחבי הארץ, בירקניות ובקיבוצים, הכול תחת מותג יגור.

בנוסף, צוות הגידול בהובלת עידי גרשמן ויצחק פורת נותן ליווי ויעוץ מקצועי בתשלום למגדלים בארץ ובתקווה בקרוב גם בחו"ל.

מותג יגור נחשב מותג מוביל בשוק, אנו שואפים להביא

משרד הבריאות, משרד העבודה ופיקוד העורף, שעמדו איתנו בקשר הדוק. תרגלנו ירידה למקלט כמה פעמים. חלק מהדיירים ביקשו לא לרדת ובקשתם כובדה. קלטנו לדיור המוגן מפונים מקיבוץ איילון ומקרית שמונה. קיימנו שיחות רבות עם הצוות הרב-גוני שלנו, עם הדיירים והמשפחות המודאגות. שלחנו שי מפנק לכל החיילים, בנים ובני זוג של העובדים, ועם כל זה שמרנו על שגרת העבודה ועל תפוסת דיירים מלאה.

רפת

בחודש האחרון סיימנו את הקמת הסככה החדשה בצידה המערבי של הרפת. הפרות מאכלסות את ביתן החדש ונראה כי הן נהנות ממשכנן החדש. מחיר המטרה של החלב אמור להיות מעודכן שוב בחודש יולי. מחיר החריגה ממכסת החלב נמצא אף הוא ברמה גבוהה ונע בין 90%-95% ממחיר המטרה. הצוות של הרפת עושה עבודה מקצועית ברמה גבוהה מאוד והתוצאות העסקיות בהתאם לתכניות ואף מעבר. בחודשים האחרונים ישנן תלונות רבות של חברים בנושא הזבובים והריח. אנחנו עושים את כל הפעולות הנדרשות בנושא. השנה פינוי הזבל מהרפת נעשה מאוחר עקב בעיות, שנבעו בעיקר ממזג האוויר, בקליטתו בשדות השונים. בימים אלו אנחנו מסיימים את פינוי הזבל ונקווה שיחד עם הפעולות האחרות תורגש הקלה גדולה בנושא.

נדל"ן

התחיל שיפוץ מחסן התאים לשימוש חברי (יוזמי) יגור בלבד. תכנית השיפוץ והבנייה תעשה בצורה מודולארית ולא במכה אחת. לאור ביקושים רבים מצד חברי יגור, אנחנו תקווה שהמקום יתמלא במהרה ויהפוך למתחם WE WORK לחברי יגור בלבד.

באלגן

חגיגות פורים של הגיל הרך והחינוך המשלים נערכו בבאלגן. היה ערב מוצלח ומהנה שיוכל להפוך למסורת. ב"עיד אל פיטר" - ירד מבול, שפגע באחד הימים החזקים בשנה, אך בשלושת הימים שאחרי הקהל הצביע ברגליים, ולמרות המצב הביטחוני הגיע בהמוניו. המצב הביטחוני והחמסין פגעו ביומיים הראשונים של חול המועד, אך לאחריהם הציבור התעורר, ובסך הכול סיימנו עם תוצאות קרובות לשנה שעברה. בפעילות הקבוצות יש ירידה עקב המצב. הרבה בתי ספר לא מקבלים אישורים לטיולים מחוץ לגבולות היישוב, אנחנו מקווים שמצב זה ישתנה בקרוב. לא ברור מה יהיה בהמשך השנה מול הלקוחות הפרטיים. אנו נערכים לקיץ במלוא הכוח, מגדילים את החשיפה, ומקווים שהמצב לא ייפגע בפעילות, ושאישים יחפשו אצלנו את המפלט והשקט. הצוות הוותיק והנאמן מקדיש שעות בהפיכת המקום לחווייתי ונעים למבקרים הרבים.

חוצות יגור

חוצות יגור מלאה בשוכרים, פרט לחנות הדרומית הראשונה שאינה מאוישת. לאור הסכמת דואר ישראל אנחנו עושים בדיקה בעיקר כלכלית להעברת סניף הדואר מיגור למקום הנ"ל. עדיין לא התקבלה החלטה. חומוס יגור - בחודש יוני ייכנסו בעלים חדשים להפעלת המקום. זה המקום לאחל להם הצלחה. סטופמרקט - חברי יגור זוכים להנחה של 10% (הרבה מעבר לאחרים). בזמן האחרון מגיעות תלונות ממנהלי החנות על שימוש לא הגון בכרטיס האישי, העברת כרטיס אישי לשימוש אנשים שאינם חברי יגור והעברה לחבר אחר. הדבר אינו מקובל (לכל חבר יש כרטיס) וגורם לנו לקשיים רבים אל מול הרשת.

נקודות שעלו בשיחה עם ישי בירמן מנהל הבריכה לרגל פתיחת העונה

שעות הפתיחה

יוני

ימים א'-ה' - 06:00 - 10:00, 15:00 - 19:00

שישי - 06:00 - 18:00

שבת וחג - 08:00 - 10:00, 18:00 - 10:00 לשחיינים בלבד

יולי

ימים א'-ה' - 06:00 - 12:00, 14:00 - 20:00,

ימי חמישי בלבד עד 21:00

ימי שישי - 06:00 - 20:00

ימי שבת וחג - 08:00 - 10:00, 18:00 - 09:00 לשחיינים בלבד

ספטמבר

ימים א'-ה' - 06:00 - 10:00, 15:00 - 18:00

שישי - 06:00 - 18:00

שבת וחג - 10:00 - 18:00

אירועים בתשלום

1. חבר המזמין אירוע עבור החברה או העסק המעסיקים אותו ישלם 1000 ש"ח עד 4 שעות, 100 ש"ח לכל שעה נוספת.
2. חבר המזמין ארוע בזמן פעילות הבריכה ולאחריה - עד 15 מוזמנים ישלם 250 ש"ח, 15 ש"ח עבור כל אדם נוסף. תיכירש תוספת תשלום עבור מציל/מגישי עזרה ראשונה, על פי מפתח של מספר המתרחצים, מציל לכל 30 אנשים.
3. בשבת וחג, במהלך הפעילות של הבריכה יוגבל האירוע ל-15 משתתפים.

תשלומים עבור אורחים

1. כרטיסיה של 26 כניסות חנים לעונה תינתן לכל תא משפחתי. בימים א'-ו': הורים, אחים, בנים ובנות זוגם ונכדים - ללא תשלום, אורחים אחרים - 15 ש"ח לאדם.
2. בימי שבת וחג: תשלום עבור כל אורח 15 ש"ח (ללא יוצאים מהכלל, לאחר שכרטיסיה הסתיימה). מספר האורחים יוגבל ל-15 לתא משפחתי.

בעיית החניה - ישנה מצוקת חניה גדולה. הוכשר אזור חניה נוסף במתחם הארווה. בנוסף אליו, החברים מוזמנים לחנות במגרש החניה של באלגן ואפילו ביד למגינים.

חניה לקלנועיות וקלאב קרים - עקב עומס החניה מופנים הכלים הללו לחניה במגרש הטניקט למעלה.

אזור המנגלים זז - השטח ההיקפי של הבריכה קטן בגלל בניית השכונה החדשה, ואזור המנגל עבר בין מגרש הטניקט והמקלחות.

מצלמות אבטחה - הותקנו מצלמות על השערים ובאזור הרחצה. המקום מצולם 24 שעות. כל כניסה מעבר לשעות הרחצה היא עבירה והשגת גבול.

חיישני טביעה - מערכת שכבר פועלת כמה שנים, עדיין פיילוט, פותחה בטכניון. החיישנים מדווחים על כל גוף במים שלא נמצא בתנועה מעל לכמה שניות. האותות נשמעים בנייד ובשעון החכם של המציל.

מסך טלוויזיה קטן - ליד סוכת המציל מאפשר השגחה גם על הירידה לבריכה.

יש קיוסק!

ישי: כבר אמרו לי שזה קצת כמו לשים מכשול בפני עיוור, פיתוי שילדים והוריהם לא יעמדו בו, מול זה "האני מאמין" שלי הוא להגיע לחוויית משתמש, לדרגות השירות הגבוהות ביותר, ולהמשיך ולשפר את מה שחוויית הבריכה יכולה להציע. לא באתי לחנך. כל אחד יחנך את ילדיו.

לסיכום: בואו, יש לנו את הבריכה הכי יפה בארץ. מים נהדרים. רק לבוא ולהנות. אני פתוח לרעיונות והצעות. אנחנו בעונת מעבר בגלל הבנייה. החברים מתבקשים לקחת את זה בחשבון ולהיות סבלנים.

ל"ג בעומר תשפ"ד

חשבנו יחדיו - רכזת התרבות, חן נועם, תמי עוז מהגיל הרך ואהוד קוטליאר מהחינוך חברתי, כיצד בא לביטוי ל"ג בעומר ביגור? יציאה לטבע! ועל כן בחרנו להמשיך עם פארק החבלים כמו בשנים קודמות, יציאה למשחק ביערות, כפי שעשו בעבר. הוספנו מדורה מרכזית ולא גדולה מדי, הוספנו תחנת קליעה בחץ וקשת, כמו בר כוכבא. השנה בחרנו להתחיל עם טקס של ילדי כיתה א' והצוות ואז מעבר בשער המים (שהיה פעם שער האש), כניסת ילדי כיתה א' למערכת החינוך החברתי וחשיפת שם כיתתם: "דובדבן". היה אחר הצהריים של הנאה מרובה עבור הילדים, מפגש חברתי עבור ההורים. יחד עם זאת, הרגשנו שחסר קצת תוכן שמעבר לספורט. מקווים בשנה הבאה להוסיף רעיונות חדשים, מדוייקים יותר או פחות. תודות לכולכם שהגעתם.

תודה ליקיר גולן ורותם הלברשטיין על תפעול המדורה, ליובל זך על ההגברה, לנערי הבלוקונים על העברת הציוד לשטח והחזרתו, לנערות המדהימות - שבא לנסקי, עמית ורדי ואביב סהר, לפסול (מאנשי הבניין) על עזרה עם העברה של הציוד, לבאלגן על הגיימבורי, לראוף במטבח וליילדי כיתה ה' על תפוחי האדמה. שיתוף הפעולה והחיבור של כולם תמיד תורם ומרים את הארוע למעלה.

עינב רוזיאן

רפתנים 2024

הלכתי לצלם את הסככה ופגשתי את צביקה וירון. רפתנים מבחירה, לא תאילנדים.

מצד ימין, ירון מקרית ביאליק, 44, נשוי פלוס 2, הגיע ליגור לפני חודש וקצת, מורה דרך במקצועו. כשפרצה המלחמה ושוב נעצרו הטיולים, בדק את כל האופציות, והיו לא מעט, ובחר להגשים חלום ילדות לעבוד ברפת. אוהב את הצוות, וגם את העבודה עם בעלי חיים.

צביקה, מקרית אתא, נשוי פלוס 1. במקור מהרדוף. סוגר ביגור 4 שנים אחרי הרבה שנים ברפת בהרדוף: "אם לא הייתי אוהב פרות לא הייתי עובד בזה". לפני שנתיים התפרסם, שחטף דום לב באמצע העבודה ברפת וחיו ניצלו בזכות חיים גיטר מ"איחוד הצלה".

לקט אירועי ביכורים גדי רביב

תחת עץ החיים בעדן גן, היושבת בגנים, חברים מחכים לפרייך, האכילינו! כי בצילכם חמדנו לשבת, ופריכם מתוק לחיכנו. יבוא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו / אולם איך יבוא לגן ונעולים שעריו? / כפי שנאמר: גן נעול - בית קרור חתום, ואתם הנוטעים על גא באפכם / שישי ושמחו והגישו ביכוריהם.

פרדס: מאלופי המטע פריו פרי הדר / לרוות כל צמא את החורף לו בחר. שם מבטחו באהבת הבריות / מבשרו ומיצו יהנו הרבה ממלכות. ושפע דולרים יזרום תמורתו / גם אנחנו בישראל נהנים מאכילתו. העלו ביכורים מתהום הנשיה / אותם למשמרת שמרתם, ולכם הברכה.

תמונה ב': ימים קשים יותר

"יומן יגור" גיליון שבועות 1943
מבעוד שחר יפשטו הקומביינים רחבי הגרם על פני שדות הקמה. בלי הרף יגרסו בחדי שיניהם את זהב הדגן הניגר. שקים, שקים מלאים גרגרי-בר יעמיסו העובדים על האוטו ויביאום אל האדם אשר בחצר המשק. מעלות השחר עד ערוב היום, יעשה הקומביין את מלאכתו בלי הפסק, יש למהר ולאגור את ברכה השדה מפחד מחבלים, מאימת

תמונה א': ימים טובים יותר

לחזור לרגע לאווירה החגיגית הגאה, לענפים שהיו, לעברית שנשכחה, וכנראה גם לקשב ולצמא למילים ולתרבות שעבר זמנה. להתגעגע ולהתגאות.

טקס הבאת הביכורים תשכ"ב 1972 (כרוז - מנחה: אייזן)
כעתה כן אז, החקלאות במרכז החגיגות:

בואו בואו השערים קהל חוגג! ברוכים תהיו בבואכם החורשים, הזורעים והקוצרים, המוציאים לחם מן הארץ, ברוכים השותלים והנוטעים, המגדלים ירק ואילן ואוספים פרים, יבורכו המטפחים בקר וצאן, עוף ודבורת דבש, המביאים היום תנובת עמלם, ויבורך כל הקהל הנאסף פה, בחיק שדות ירוקים, למין ישיש וסב ועד הרך בתינוקות.

היו ואינם - עדות לענפים שפעם היו כאן הכרם: הביטו וראו מה נאים האשכולות / הנישאים בגאווה בשניים במוט. לא יסולה בפז פריו לבריאותנו / והשפעת יינו על מצב רוחנו. בכל עת ובמקום ייזכר לטוב / כל שולחננו בשפע יעלה פי טוב. יעלו ויבואו הכורים הבוררים / בשיר וזמר בקבל הביכורים.

עצי פרי: יבורכו המרבים כל פרי אילן / היושבים

מכלים... (זרובבל גלעד)

וגם כיום, שמיום היתנו לעם לא היה לנו חג עצוב יותר, מדכא יותר מחג שבועות זה של שנת תש"ג - אין מראה אשר ימלא את לבנו תקווה וחנינה כמראה הקמה המלאה, כצלצול המגל, כשלוש העמל. אין בכוחה של שום רשעות שבעולם לעמעם על זיוו. לנוכח האימה הגדולה, שם במרחקים האפלים, נפריח נא כפליים את האדמה הזאת, אשר תיאסף בחיקה הירוק את בניה בשובם. (י. פייכמן).

תמונה ג': בין דמות הקיבוצניק לדמות גיבור המגילת רות, הרהורי גננת

ציפורה ורדי (לא ידוע התאריך):

כמה געגועים אל העבר מבטא חג זה. מדוע כה נשאף לבטא את החגים הקדומים? בצירוי ילדי הגן ראיתי את ביטוי ההווה בכל הדרו. לא היה ילד אשר כוח ביטוי לו, ולא יצייר את הקומביין. זה הקומביין הכבד עם הכנפיים הכופפות את ראשי השיבולים אל סכיני הקציר. איזה מעשה כשפים יש ברעש הזה, ובדופק המוטור של הטרקטור, ובאנשים הללו העומדים זקופים לפני ההגה עם המשקפיים השחורים. שדה זהב

שטוף שמש. ערמות ערמות של קש זהב מסביב ופה ושם שקים מלאים בר. קצב מהיר זה של המכונה העובדת בשדה הרחב. דופק החיים של הטרקטור נגע הפעם אל לבי. זה הדופק החיים של משק בנוי עם בתים גבוהים, עצי פרי, וגנות נוי, וילדים עם ילקוטי ספרים.

אך במחבוא נפשי קרובה לי יותר דמותו החסונה של "בועז", עם קבוצת העובדים בשדה, והנה נעמי ורות שבות מארץ מואב ברגליהן הבצקות... בועז בעל שדה, לן בגורן. מתעטף בעביה ומסתכל בכוכבים הנוצצים ברבבותיהם בשמי הרקיע, שואף הוא אל קרבו את ריח התבואה. קול חלילית ילווה את הדממה והצרצר ינגן בכינורו. דמותו הגבוהה של בועז מתערטלת בתוך העבייה וראש נצמד אל ערמת השעורים, ריח האדמה הרטובה בטללי הליל עם ריח התבואה מעלים אד חם, עוד מבט אחד ישלח בועז אל הרקיע ובלבו יאמר "מה גדולים מעשי הבורא", ראשו הגדול נח נרדם על האדמה. מרחק אלפי שנים מבדיל בין זמננו ובין זמנו של בועז, אך לא רחוקה הדרך בינינו.

תודה לנטע חכמוביץ בארכיון על החומרים.

ביכורי חצב: בסתיו הכנו גינת ירק עם זרעי צנונית שנבטו, צמחו, נקטפו ונאכלו ראשונים, שתלי קולרבי שנקטפו שניים. חיטה שצמחה ונקטפה והשכוע, מזרעיה הכנו קמח, אחריהן נקטפו הכרובים ונקרוב הפלפלים - ביכורים אמיתיים.

פרוודור לחג: בגן אורן למדו הילדים את סיפור מגילת רות. הילדים גם הכינו קמח בעצמם. עבודת כפיים מתישה, אך התוצאה שווה. תודה ליונה רודניצקי ועידו זמיר שטרחו ודאגו לשיבולים מלאות ויפות.

מרים (טל) כרמי - לזכרה

מרים נולדה ב-27.11.1945, בת בכורה לאברהם ושרה טל, אחות לשולה ורותי.

ילדותה ונעוריה עברו עליה יחד עם חבריה ממחזור י"ט. כבר בילדותה בלטה באוזנה המוזיקלית, והכלי שנבחר עבורה היה האקורדיון. היא למדה לנגן ובמשך שנותיה בבית הספר יחד עם האקורדיון הייתה חלק בלתי נפרד ממסיבות חברתיות. "ערב שמח" קראו לערבי תרבות של שירה וריקודים. מרים ישבה באמצע ונייגנה וסביבה מעגלים של שרים ורוקדים.

בסיום ביה"ס התגייסה לצבא ושרתה בחיל הקשר.

מרים הייתה אשת עבודה. היו לה ידיים טובות והכול עשתה בחריצות ובדייקנות. בעבודת השורשים היא סיפרה לילדיה, כי החלה לעבוד בכיתה ה' בענפים שהיו מיועדים לחינוך לעבודה: כמו משתלה, משק חי, בתי ילדים ורפת. לאחר שחרורה משירותה הצבאי חזרה ליגור ועבדה בטובופלסט, בבתי תינוקות, בבית אחווה, במכבסה וביזמות "העוגות של מרים".

החיים שלה לא היו קלים. לעיתים אפילו קשים, אבל כשלקחה על עצמה משימה, עשתה את זה עם כל הלב ובלי חשבון של שעות. הדוגמה הטובה לכך היא היזמות שלה "העוגות של מרים". את האהבה לאפייה היא קיבלה מאמא שלה. משם היא התחילה עם המרשמים שלה ועוד הוסיפה עליהם. בימים ההם, בקיבוץ המשותף, תנאי עבודתם של היזמים היו קשים, אבל מרים בעקשנות, בחריצות ובהתמדה בנתה לה קהל לקוחות רחב ונאמן ביגור ומחוץ לקיבוץ שנהנה ממעשי ידיה.

את יעקב כרמי, בעלה, היא הכירה בנופש רווקים בנהריה. הם נישאו בשנת 1972 ובהמשך נולדו הילדים: עופר, חן, אור וסתיו. מרים הייתה אמא שנלחמה למען ילדיה. באומץ

ובלי להתחשב בדעת הקהל היא הגנה עליהם ודאגה להם. גם במשפחה לא תמיד היה קל, אבל לצד הקושי היו גם הרבה רגעים של חסד.

מספר אור: "בחגי הפסח המשפחתיים אבא היה מוציא את הכינור, אמא את האקורדיון, עופר את הגיטרה והם היו שרים ומנגנים בהתלהבות ובשמחה. בערבי שבת הייתה המשפחה מתכנסת לארוחה משפחתית. על זה מרים לא ויתרה גם כאשר הגוף בגד בה. כשלא יכלה לבשל, אנחנו הילדים היינו מבשלים וממשיכים להיפגש ביחד. בפסח האחרון, רצתה מאוד להצטרף לחג במשפחה, אבל בסוף נכנעה למחלה וויתרה. ולא ידענו שהסוף כל כך קרוב.

לפני שנתיים נפטר אבא כעת אמא. ריק הבית ועצוב על הלב".

מרים הותירה אחריה ארבעה ילדים ושישה נכדים.

יהי זכרה ברוך

אמא

מרים, אמא שלי, הייתה לוחמת גדולה ודעתנית, עקשנית ללא לאות, לעיתים חמת מזג ומהירת לשון, ללא ריסון בדרך כלל, כפי שכבר הספקתם בוודאי להכירה לאורך 78.5 שנות חייה. רוב חייה נלחמה עבור הדברים שסברה כי הם הנכונים ביותר עבורה ועבורינו - משפחתה, ולא חסכה במילים ואמצעים על מנת להשיג את מטרותיה, רבים מכם אף קראו לה משיגנע.

פעמים רבות, אולי רבות מידי, יצרה בהתנהגותה מערך מתנגדים שנויי מחלוקת לדעותיה ואנטגוניזם רב אשר בחברתנו הקיבוצית אינו נשכה, נסלח או מתקבל על דעת הצד השני. דבר זה יצר ריחוק חברתי מסויים,

אשר אותו חשנו כולנו במהלך השנים בדרכים שונות ומגוונות כמשפחה. עם זאת וגם בתקופות היותר קשות ומאתגרות שעברו עליה לאחרונה, נשארה סביבת חברות וחברים מצומצמת ותומכת, שהרבתה לסייע ולבקר.

אמא הייתה ציניקנית חריפה ומצחיקה והרבתה בהומור שחור גם לגבי עצמה וביחסה לחיים בכלל.

אם הייתי פותח טקס אשכבה זה בשמה, הוא היה מתחיל כך: הגיעו היום לכאן שתי קבוצות אנשים עיקריות - האחת של חברים, ידידים ומשפחה, והשנייה ... רק כדי לוודא...

אך פרט לכל האמור לעיל, היא הייתה בראש ובראשונה אמא אוהבת, לביאה דאגנית, שומרת מסורה ומגינה בכל מחיר שיידרש, מחבקת (לעיתים מפליקה) וגם צועקת, ורצתה בדרכה שלה לנסות ולעזור לכולנו, כפי שידעה ועל פי יכולותיה.

במהלך שנות חייה לצד אבא יעקב ותוך גידולנו, ארבעת ילדיה, עבדה אמא במספר מקומות בקיבוץ ביניהם חדר האוכל, המכבסה והמשתלה, אך אחד הבולטים והטעימים מביניהם, ללא כל צל של ספק, היה לא אחר מאשר מאפיית "מרים עוגות בכיף", אשר לפחות בתחום זה היה קונצזוס חיובי ומשמעותי לטעמים והריחות של העוגות והמטעמים, שנאפו במקום באהבה גדולה חום ונדיבות לב.

אמא אהבה לבשל ולאפות גם בבית, וגייסה לצורך כך את ספר המתכונים ה"סודי" של אימא שלה, סבתא שרה, והייתה פדנטית לגבי כמות החומרים ודרך ההתפחה והאפייה בזמן ובטמפרטורה המדויקת. מתכון בטוח להצלחה.

היא תמיד פינקה אותנו ודאגה שבבית לא יחסר דבר. מרק הכלבו, שניצלים טריים וציפס רותח מהשמן היו אהובים ביותר. תמיד יהיה שפע לכל הילדים ולכל הנכדים, אשר עליהם טרחה לשאול רבות והקפידה לבקר ככל שעמד לה כוחה.

אמא אהבה מאוד לעבוד ולטפח את גינתה, לשתול פקעות ולזרוע פרחים ליופי, לא שכחה לסמן היכן הם טמונים ולצפות לפריחתם בעונה המתאימה. כך לימדה גם אותי על טיפוח וגידול גינת הירק ואהבת האדמה.

אמא הייתה מוזיקלית מאוד ונענתה תמיד בחיוב לנגינה על האקורדיון בצוותא, עליו למדה לנגן בילדותה בקיבוץ בבית הספר העממי (ולא לפני דין ודברים עם שושנה גולדמן), בכל חג מועד ומסיבות בבית הילדים.

כמו כן אהבה מאוד לשיר, והייתה חלק משמעותי ובלתי נפרד מלהקת הקולית של הקיבוץ עם צביקה המנצח. השילוב המוזיקלי הייחודי של שירתה, נגינתה עם נגינת הכינור של אבא יעקב, היוו בסיס איתן לאהבת המוזיקה והשירה העכשווית שלי.

אמא אהבה לנסוע לרקוד ריקודי עם, למרות שמעולם לא הוציא רשיון נהיגה, חברה היא ליעקב ענבר, משה קמר ויהודה עוז והייתה נוסעת פעמיים בשבוע, לפחות, לנעמן והזורע להרקדות, כאשר בתה חן (אחותי) נהגה להצטרף אף היא לחבורה.

אמא אהבה מאוד לעסוק בעבודות יד. סרגה ורקמה המון, הדביקה, צבעה ופיסלה בעיסת נייר, תוך שהיא מבלה זמן איכות עם נכדיה ביצירה ואומנות.

בשנים האחרונות החל מצבה של אמא להתדרדר בנוסף על לכתו של אבא יעקב לפני כשנתיים, והיא נסתיעה במאוד במיילה, המטפלת האישית והמסורה שלה.

אנו, בני משפחתה, הצוות הרפואי ואנשי קהילה עשינו וניסינו ככל שיכלנו על מנת לטפל ולהקל.

בערב יום רביעי עזבה אותנו אמא והלכה לה לבית עולמה, כשהיא מותירה אותנו עצובים וכואבים על לכתה.

אמא, נוחי בשלום על משכבך, תמו מלחמותיך כאן, תמשיכי לשמור עלינו כמו תמיד מלמעלה.

אוהבים מאוד ומתגעגעים, ילדיך מכריך, משפחתך וחברים.

ענת רותם - לזכרה

ענת נולדה ב-17.4.1952 להנה ואריה רותם ז"ל, בת זקונים ואחות קטנה למיכל, נועה, ארנון ורחל ז"ל. גדלה והתחנכה בחברת הילדים והשלימה את לימודיה בקיבוץ. זכורה כבת חברה סקרנית וחביבה, אהובה על חברותיה.

ענת אהבה מאוד לטייל והייתה יוצאת קבוע לטיולי האופניים של הקיבוץ הישן, כמו כן טיילה מספר פעמים בחו"ל. היא דיברה רבות על הטיול לאינדונזיה שהיה בתחילת שנות ה-90, וממנו יש לה תמונות רבות. היא שמרה על קשר עם חברת ילדות שחיה בשוויץ וביקרה אותה, וידעה להנות מהחיים.

בעבודתה במכבסה, נהנתה מחברת הבאים וההולכים ומחברותיה לעבודה. כמו רבים מבני דורה יצאה ל"גיוסים" בענפי החקלאות.

ענת אהבה מאוד מוזיקה ובמיוחד את שלמה ארצי. בחדרה תמיד התנגנו רשת ג' ותחנות נוספות. אף פעם לא היה שקט, המוזיקה עטפה אותה תמיד.

כשנולדו לרוחלה הילדים שמחה מאוד להיות בתפקיד הדודה ועזרה לטפל בהם. אחרי מותה של רוחלה שמרה איתם על קשר הדוק.

במחצית השנייה של חייה התדרדר מצבה הגופני והנפשי. המשפחה וחברים טובים ביגור עזרו לה לשמור על עצמאותה ולקיים אורח חיים רגיל. ענת אהבה לרכוב על אופניה איתם

הגיעה לכל מקום שרצתה.

את השנים האחרונות העבירה בבית אחווה, הצוות שם דאג לשלומה, והיא זכתה לביקורים רבים של בני המשפחה וחברות טובות.

בזכות הטלפון שמרה על קשר עם כל העולם ודאגה שאף אחד לא ישכח מקיומה...

בסופו של יום נכנע גופה, והיא נפטרה כשבועיים אחרי יום הולדתה ה-72.

יהי זכרה ברוך

ענת

לפני שבוע עוד השארת לי הודעה בטלפון, כך נהגת מדי שבוע, ואני עסוקה בכל כך הרבה דברים, לא מספיק התפנתי להקשיב לך. סליחה שבתקופה האחרונה גם לא הרביתי לבוא לבקר אותך, למרות שכל כך ביקשת -

לפעמים אנחנו ממלאים עצמנו בעיסוקים, רצים מדבר לדבר ושוכחים את הדבר האמיתי באמת, שהוא מערכת יחסים בין בני אדם, היכולת להכיל להקשיב וגם לוותר על משהו למען האחר. הליכתך כך, בהפתעה עבורי, לימדה אותי פרק בהלכות בני אדם.

לא היו לך חיים קלים, ובשנים האחרונות על אחת כמה וכמה. אבל בי עדיין עולות התמונות בהן היינו שכנות, בחדרים קטנים בשכונת הכרמל. אני כבר אמא לשני ילדים קטנים ואת זקוקה לתמיכה ולחברה. היית נכנסת ומוצאת נחמה. כך בילינו במלחמת המפרץ בחדר האטום, שמחתי שאינך לבדך ואת יכולה לעבור ימים מתוחים אלו בחברה. ומאז, ידעת תמיד להתעניין בי ובילדיי, דאגת למסור דרישת שלום ליוותם והגר, התעניינת בילדיהם ובבני זוגם וכל כך חיפשת חוטים של קשר, אשר ישאירו אותך מעורבת ועירנית, למרות שגופך ונפשך החלו לבגוד בך. עד היום יש לי שתי תמונות רקומות בחוטים עדינים של מזל דלי ומזל בתולה, תמונות אותן רקמת לי בעת שילדתי את ילדיי.

למרות חייך הקשים, היית אשה תאבת חיים, אהבת לטייל ברחבי העולם וכל כך רצית בקשר זוגי, באהבה שתינתן רק לך, חיפשת אותה בכל דרך ולכן גם נפגעת כל כך. ידעת לספר לי על מסעותיך, הפיזיים והנפשיים, לא תמיד אהבתי את ששמעתי, בעיקר לנוכח תחושתך, שיש מי שפוגע בך ואינו שם ליבו לנוקדות הגדולה שלך לקשר ואהבה. אבל ראיתי את האושר שלך באותם ימים של טיולים ושמחתי גם על כך.

היית אשת עבודה, חרוצה ואחראית. זוכרת אני אותך משתופפת על ברכיך ומעשבת גינות, עם כובע רחב שוליים, המגן על עורך, כך שעות על גבי שעות. מאוחר יותר השתלבת במחסן הבגדים וקיפלת בידיים אמונות את הכביסה של חברי יגור. באותם ימים אוזנך כרויה לשמוע את כל המתרחש ביגור, לא מתוך רצון לרכילות, בעיקר מתוך רצון להיות מעוררת ביגור, במקום בו גדלת וחיית, במקום בו קבורים היו הוריך ואחותך האהובה רוחלה.

ענת, יש האומרים שנגאלת מיסורייך, ואני אומרת, בעיקר לעצמי, לו רק הייתי פנויה יותר אלייך, לו רק היינו כולנו כחברה יודעים להכילך יותר, אולי היית יכולה למצוא בתוכנו מקום רחב יותר ויכולת להמשיך ולחיות, כי אהבת את החיים. אהבת מזיקה והיא זאת שמלאה את חייך. רשת ג' פתוחה 24 שעות, גם שאת מנמנת - העיקר לשמוע שירים עבריים ובתוכם את שלמה ארצי. מדי בואי אלייך, ביקשת שאשמיע לך שיר מסוים אותו אהבת כל כך - "נבראתי לך": "האם שמת לב אני ביקשתי / רק דברים שאין / מקומות אבודים / סימנים של אש" (ש. ארצי)

כך גם את - ביקשת לעצמך - מקומות אבודים, דברים שאין - והיה מגיע לך הרבה יותר. ועכשיו כבר שקט לך, לא עוד הכאב התסכול, הגעגוע, התחינה לקשר ומגע - סלחי לי ענת, שהייתי כה רחוקה.

יעל ס"ט רשף

ענת

אחרי מות ענת גדי רביב

כשהבאנו לקבורה את ענת
נזכרתי בכל הפעמים
שעברתי בקומת הקרקע
ב"בית אחווה"
ועצרתי לדבר עם דיירים
ופתאום היה נשמע הקול שלה החזק
"גדי... בוא רגע"
והייתי נכנס, לרגע
עוזר לה במה שהיא צריכה
וממהר
ממהר אפילו לחשוב שתגיע
השעה הזאת
שניפרד לתמיד
ואני אצטער
שמיהרתי
ולא נשארתי
איתה
אפילו קצת

הזכרונות שלי ממך מתחילים בערך מכיתה א'. אני זוכרת את הצריף של הניה ואריה רותם. בעיני הילדה שלי הוא נראה ארוך... מלא פינות מסתור... זה היה בית מיוחד ואחר לגמרי משל כולם. לנו היה "החדר" של ההורים - בדרך כלל דירה קטנה בתוך בניין, שנראה כמו קופסא גדולה. למשפחת רותם היה צריף בקצה הגבוה של הקיבוץ, מעל בית הקברות הישן - ממש בית קטן (ענק בעיניי) ביער. והיו שם משחקים! היה שם פאזל! והיה שם כדור! בשבילי זה היה מדהים. אני זוכרת את שתינו, אולי בכיתה ב' או ד', עומדות על המדרגות הקטנות ליד דלת הכניסה לצריף, קפואות ולא זזות, כי נחש גדול לידנו מסתכל עלינו (ואנחנו עליו) בעיניים מפחידות...

ענת, אני זוכרת אותך תמירה, עם גוף נערי ושיער בלונד מהמם. היית חכמה, ספורטיבית, חברותית, חייכנית... אחר כך בהתבגרות הלכת לצבא, כמו כולם, וחזרת, ואני מניחה שהתחלת לחפש מה תעשי כשתהיי גדולה. אני זוכרת אותך נוסעת ברחבי הארץ וחוזרת, בדרך כלל בטרמפים (זה היה נהוג אז), רוכבת על אופניים, יוצאת לטיולים, למסעות, לא מפסיקה לצלם, כאילו יוצאת לגלות את העולם, וגם את האהבה. ונמשכת לאהבות בלתי אפשריות. לפנטזיות. ואני שומעת את סיפורייך, את חוויותייך, ואת אכזבותייך מאלה שניצלו את תמימותך וניפצו את חלומותייך.

ואז - לאט לאט התחלת במסע לתוך עצמך, לתוך האכזבות ולתוך הפחדים. זה היה תהליך של שנים. שנים בהן היית כלואה בין ארבעה קירות, לאט לאט מתנתקת פיזית מהעולם, ויותר ויותר שומרת על קשר וירטואלי עם כל מי שאת מכירה - בעיקר באמצעות הטלפון. הטלפון היה לך חלון לעולם. אבל העולם בדרך כלל לא הבין את זה. וכל התהליך הזה היה קשה מנשוא, כי באמת לא נראה לי, שמישהו מבינינו הבין מה באמת קורה איתך, ולמה ולמי את זקוקה. ועל כך אני מבקשת ממך סליחה ומחילה, ומרשה לעצמי - בשם כולנו. זה באמת היה מצב מטעה ומבלבל ואת לא זכית לעזרה שהגיעה לך, ושהייתה אולי יכולה להקל עליך הרבה יותר.

ענת, היום אני חושבת כי בדרכך הכל-כך שונה ומשונה, לימדת אותנו כמה שיעורים חשובים לחיים. השיעור החשוב ביותר, אולי, קשור להתייחסות שלנו לאנשים שונים מאיתנו, ושלרוב גם כמהים לעזרה שלנו. אנחנו יכולים לבדוק את עצמנו, אם עזרנו לך כמיטב יכולתנו, גם כחברה, כקהילה, וגם באופן פרטי. ואם לא - גם זה שיעור לחיים...

ואולי עוד שיעור משמעותי שיכולנו ללמוד דרכך: לראות אותך בין ארבעה קירות, כלואה בעולמך הקטן והעצוב, משננת אנשים ושמות, נקרעת שוב ושוב מאותו שיר של שלמה ארצי, מנסה ליצור קשר ומתפרשת כמציקנית... לראות את כל זה - זה, להבין כמה מעט את יכולה לעזור, אבל גם מצד שני להבין כמה עוצמתי העולם שאנחנו בנינו.

ענת, אני יודעת כמה רצית לחיות. כמה רצית לאהוב ולהיות נאהבת. אני מקווה שהצלחת להרגיש את האהבה שקיבלת מהאנשים שרצו לתת לך אותה. אני שומרת בתוכי את הידיעה שאהבת אותי. אולי הנחמה היא שהמוות שחרר אותך מחיים עצובים.

לאה מרזל

פרי גני הנה הבאגי שבועות קהילתי

יום ג' | ה' בסיון תשפ"ד | 11.6.24
דשא המזכירות | 17:00 - טקס ותהלוכת ענפים

18:30
בית קפה
במועדון

18:00
הפנינג בעיגול

שירת זרים לראש
בועות סבון, משחקים מעץ
בניית עפיפונים
יצירה

ארוחת חג בחדר האוכל

קטיף התירס לשווקים

קטיף התירס מזן "סופר סוויט" התחיל לפני חודש, מתוכנן להימשך כחודשים.
התירס נזרע במקטעים של עשרים דונם, כדי לפרוס את מועד ההבשלה לפי דרישת השוק.
משווק בעיקר לאזור המרכז, שם התמורה גבוהה יותר.
סה"כ נזרעו 150 דונם. האיכות גבוהה והיכול טוב.
לתירס יגור יש מוניטין מצויין בשוק, והמחירים בהתאם.
בתמונה - גפן פוגל.